

INFORMÀTICA I LLENGÜES

La informàtica ha arribat i ho ha fet per quedar-se. Més enllà d'una moda o d'una imposició de la indústria, és una eina sense la qual la societat actual no podria ser el que és. Ha arribat a l'escola i no massa tard si tenim en compte la tradicional distància entre la vida real, i les successives tecnologies, i la vida acadèmica. En aquests moments ja hem superat les primeres fases d'introducció, com ara la instal·lació de les màquines i els programes, la formació d'un nombre important de professors i l'alfabetització d'un nombre creixent d'alumnes, i és el moment de la seva normalització com una eina o recurs didàctic més.

Els professors, especialment els de les àrees literàries, estem en condicions de deixar enrera les inicials valoracions de curiositat barrejada amb escepticisme, i també la fase posterior, en què es descobreix el potencial d'ajuda personal i administrativa que significa l'ordinador (per a tesis doctorals, per gestionar-se la pròpia biblioteca o la del centre, per escriure cartes, per portar relacions d'assistència o qualificacions, etc.). **Cal començar a pensar** com utilitzar els recursos informàtics en la pràctica escolar.

La tecnologia informàtica pot ser útil en qualsevol camp del coneixement. Qualsevol matèria escolar pot beneficiar-se de la seva gran capacitat de manipulació de signes. A la fi el coneixement i la seva transmissió no són una altra cosa que el processament de símbols i signes. Concretant-nos al tema que ens ocupa, informàtica i llengües, es pot dir que algunes de les aplicacions més importants de la informàtica -la seva capacitat de convertir-se en màquina d'escriure electrònica molt eficient i en fitxer de dades on les operacions de recerca són extraordinàriament ràpides- poden tenir una destacada importància en el camp del llenguatge. No obstant, com es veurà, són moltes més les ajudes que aquesta tecnologia pot prestar a l'estudi i aprenentatge de les llengües.

Queda també enrera la concepció exclusivista, acceptada moltes vegades per uns i altres, segons la qual la informàtica era patrimoni, si no de dret sí de fet, de les àrees tecnològiques i científiques. Un pas més en el camí d'ús curricular normalitzat d'aquestes eines ha de ser la incorporació de professors de ciències socials i literàries al col·lectiu del centre que imparteix l'assignatura d'alfabetització informàtica. Això ens permetrà guanyar seguretat i domini en la utilització dels materials -físics i lògics- la qualcosa serà de molta ajuda en el moment de plantejar-se la inserció curricular en les respectives assignatures. Cal igualment, assegurar la possibilitat material d'accés a l'aula, intervenint en la distribució dels horaris d'ocupació i, per què no, assumir, en un procés normal de rotació de funcions, les responsabilitats de gestió i manteniment de l'aula d'informàtica.